

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 9 maja 2022 r.

DIH-3.707.38.2022.MB

DECYZJA DIH - III/67/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji z 7 lutego 2022 r. (nr akt: DK.8361.99.2021) Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, na mocy której, przedsiębiorcy ELSPAW&ŚRUBTEX-POL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sanoku wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku umieszczenia w widocznym miejscu w należącej do przedsiębiorcy placówce handlowej zlokalizowanej w Sanoku przy ul. Lwowskiej 1 obowiązku umieszczenia w widocznym miejscu informacji określonych w art. 37 ust. 1-3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893, z późn. zm.) wynikających z art. 37 ust. 4 ww. ustawy oraz informacji określonych w art. 39 pkt 2 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 25 listopada i 2 grudnia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr DK.8361.99.2021 z 25 listopada 2021 r. (przesłanym w dniu 26 listopada 2021 r. za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres siedziby kontrolowanej spółki), przeprowadzili kontrolę w sklepie

mieszczącym się ... , należącym do przedsiębiorcy ... (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 15 listopada 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorcę wymagań ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawa o zużytym sprzęcie” w czasie trwania kontroli. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 16 listopada 2021 r.

Kontrolę przeprowadzono zgodnie z art. 50 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w obecności pracownika kontrolowanego przedsiębiorcy, tj. osoby czynnej w lokalu w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1740 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kc”.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH stwierdzili, że w dniu kontroli w ofercie sklepu znajdował się sprzęt elektryczny i elektroniczny przeznaczony dla gospodarstwa domowego.

W związku w tym, że kontrolowany posiadał w ofercie sprzęt elektryczny, podlega on obowiązkowi dystrybutora, określonym w art. 37 oraz art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie.

W toku kontroli, sprawdzając przestrzeganie obowiązków dystrybutora wynikających z przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, ustalono m.in., że ww. przedsiębiorca wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie nie umieścił w widocznym i ogólnodostępnym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o tym, że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczający nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu

przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dodatkowo inspektorzy stwierdzili, że przedsiębiorca nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży detalicznej informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jeszcze w toku kontroli zostały podjęte dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 2 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli DK.8361.99.2021). Protokół został podpisany w dniu 2 grudnia 2021 r., w dniu podpisania protokołu uwag do protokołu kontroli nie wniesiono.

Pismem z dnia 8 grudnia 2021 r. przedsiębiorca wniósł uwagi do ww. protokołu kontroli, w których m.in. zakwestionował przeprowadzenie kontroli w obecności kierownika sklepu oraz wskazał na okoliczności wymiany tablic z informacjami wymaganymi przepisami ustawy o zużytym sprzęcie na nowe.

Podkarpacki WIIH w piśmie z dnia 20 grudnia 2021 r. na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) (zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”) ustosunkował się do uwag zgłoszonych do protokołu kontroli DK.8361.99.2021.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Podkarpacki WIIH zawiadomieniem z dnia 10 stycznia 2022 r., poinformował przedsiębiorcę ... , o wszczęciu z urzędu w oparciu o przepis art. 61 § 1 Kpa postępowania administracyjnego w trybie art. 91 pkt 25 i 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, w należącej do ww. przedsiębiorcy placówce handlowej zlokalizowanej przy Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzaniu dowodu. Stronę poinformowano również, że prawo do powyższych czynności przysługuje po zakończeniu postępowania.

W dniu 7 lutego 2022 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy ... , wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy

złoty), z tytułu niedopełnienia obowiązku umieszczenia w widocznym miejscu w należącej do przedsiębiorcy placówce handlowej zlokalizowanej ... , obowiązku umieszczenia w widocznym miejscu informacji określonych w art. 37 ust. 1-3 wynikających z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie oraz informacji określonych w art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W dniu 8 marca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Pismem z dnia 10 marca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... , o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 7 lutego 2022 r. (sygn. akt: DK.8361.99.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 4. jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Podkarpackiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ... nie wykonała ciężących na niej obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2 oraz
- art. 39 pkt 2 ww. ustawy, tj. nie uwidoczniał w miejscu sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Tym samym działania Podkarpackiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym odwołaniu przedsiębiorca ... zaskarżając w całości decyzję z dnia 7 lutego 2022 r. (sygn. akt: DK.8361.99.2021) zarzucił Podkarpackiemu WIIH błędne ustalenie stanu faktycznego poprzez przyjęcie, że w niniejszej sprawie:

- doszło do naruszeń, o których mowa w wydanym rozstrzygnięciu, podczas gdy stosowne informacje były umieszczone w sklepie, ale z uwagi na zużycie obwieszczeń i

zmiany formalne, zlecono aby wszelkie tabliczki informacyjne na terenie obiektu zostały wymienione na nowe jeszcze przed kontrolą (z uwagi na wiek, zużycie, a także ewentualne dostosowanie ich do aktualnych norm, o których mowa w ustawach). Obwieszczenia te miały zostać dostarczone jeszcze przed kontrolą, niestety wykonawca nie zdążył tego zrobić, z uwagi na braki materiałowe.

- należy dokonać ukarania odwołującego się podczas gdy zgodnie z art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie w przypadkach, jak opisany w punkcie wyżej, postępowanie nie powinno być wszczynane, a wszczęte umorzone (chodzi o niezawinione działanie przedsiębiorcy, które zostało udokumentowane zrzutem ekranu ze strony internetowej spółki wskazującym na opublikowanie ogłoszenia, a także dokumentami wysłanymi przez firmę Wspólna Drukarnia, która przyjęła zlecenie na wykonanie nowych ogłoszeń i tego nie zrobiła).

Odnosząc się do powyższych zarzutów Prezes UOKiK zauważa, że przepisy ustawy o zużytych sprzęcie, w tym dotyczące umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie odbioru zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tj. art. 37 oraz art. 39 są jednoznaczne i nie wymagają dodatkowych wyjaśnień.

Bezspornym jest, że zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie w miejscu sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego dystrybutor zobowiązany jest do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy.

Ponadto zgodnie z art. 39 pkt 2 ww. ustawy w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży detalicznej należy umieścić informacje o punktach zbierania zużytego sprzętu.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 25 listopada 2021 r., w placówce handlowej zlokalizowanej przy ... , należącej do przedsiębiorcy ... stwierdzono brak powyższych informacji. Fakt ten w przedmiotowej sprawie jest bezsporny i został udokumentowany w podpisanym przez stronę bez uwag, protokole kontroli z 2 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli DK.8361.99.2021). Również w piśmie z dnia 8 grudnia 2021 r. zawierającym uwagi do ww. protokołu kontroli, przedsiębiorca nie kwestionuje tego ustalenia, a w odwołaniu od decyzji Podkarpackiego WIIH przyznaje, że „rzeczywiście w dniu kontroli na terenie placówki w Sanoku fizycznie nie znajdowało się ogłoszenie...”.

Kluczowe znaczenie dla niniejszej sprawy, ma również fakt że przedmiotowa kontrola została zapowiedziana i w zawiadomieniu odebrany przez stronę 16 listopada 2021 r. (9 dni przed rozpoczęciem kontroli) określony był jej zakres, tj. przestrzeganie przez przedsiębiorcę wymagań przepisów ustawy o zużytych sprzęcie w czasie trwania kontr. Tym samym strona miała więc czas, aby dostosować się do obowiązujących przepisów i wiedząc, że

zleceniobiorca wykonania nowych tablic nie wywiązuje się ze zlecenia, podjąć działania aby doprowadzić do stanu zgodnego z obowiązującymi przepisami.

Natomiast w przedmiotowej sprawie bez znaczenia pozostaje, czy strona posiadała wcześniej informacje wymagane art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie. Z punktu widzenia odpowiedzialności administracyjnej istotny jest stan faktyczny ujawniony w pierwszym dniu kontroli, który dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego i nałożenia na stronę kary pieniężnej.

Prezes UOKiK podkreśla, że to na dystrybutorze ciąży obowiązek realizacji przepisów art. 37 oraz art. 39 ustawy o zużytych sprzęcie i to on ma zapewnić taką organizację firmy, aby przepisy te były przestrzegane. Ustawa mówi o obowiązku umieszczania w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie art. 37 i 39 ww. ustawy. Nie wskazuje jednak w jaki sposób należy obowiązek ten zrealizować, a więc to przedsiębiorca (dystrybutor) decyduje o sposobie uwidocznienia. Oczywistym natomiast jest, że obowiązek musi być realizowany w sposób ciągły (np. uwidaczniając informacje tymczasowe, wydruk na kartce papieru). Samo złożenie zamówienia dotyczącego wykonania nowych tablic, przy jednoczesnym posiadaniu wiedzy dotyczącej obowiązujących przepisów, nie zwalniało strony od realizacji zapisów ustawy.

Nie można także uznać, że kontrolowany nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. Kontrolowany jako profesjonalista powinien znać przepisy regulujące jego działalność gospodarczą, a niewidocznienie wymaganych prawem informacji wynikało wyłącznie z jego winy.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. W wyroku z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 1989/19 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził: „W okolicznościach rozpatrywanej sprawy, nie było podstaw do odstąpienia od wymierzenia przedsiębiorcy przedmiotowej kary, skoro przeprowadzona kontrola jednoznacznie wykazała, iż kontrolowany przedsiębiorca nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku. Zasadnicze znaczenie ma fakt, że o kontroli i jej przedmiocie przedsiębiorca uprzednio został poinformowany. Kontrola prowadzona przez inspektorów miała na celu sprawdzenie prawidłowości i legalności działania przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania przepisów art. 37 i art. 39 ustawy o zużytych sprzęcie. Wskazanie kontrolowanemu zakresu, w postaci powołania się na przepisy prawa, jest wystarczające. Strona nie musi mieć wskazanego konkretnego artykułu, który będzie podlegał kontroli, co więcej jako profesjonalista powinien wiedzieć jakie obowiązki i na podstawie jakich przepisów są na niego nakładane.”

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Dodatkowo przedsiębiorca ... w złożonym odwołaniu zarzucił Podkarpackiemu WIIH zupełne pominięcie tego, że w rozpatrywanej sprawie kierownik sklepu nie był osobą upoważnioną do występowania w imieniu spółki, ani do składania w jej imieniu jakichkolwiek oświadczeń. Prezes spółki w dniu kontroli był chory, na co przedłożono zaświadczenie lekarskie, a zatem kontrola powinna być przeprowadzona w kolejnych dniach, z jego udziałem. Wówczas organ kontrolny od razu otrzymałby wyjaśnienia co do ogłoszeń i przyczyn ich wymiany (kierownik sklepu natomiast takiej wiedzy nie mógł posiadać, gdyż sprawy te załatwia administracja spółki).

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK informuje, że zgodnie z przepisami ustawy Prawo przedsiębiorców kontrolę wszczyna się i prowadzi w obecności kontrolowanego lub osoby upoważnionej przez niego. Od powyższej zasady są jednak wyjątki. Art. 49 ust. 10 Prawa przedsiębiorców przewiduje, że w przypadku nieobecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi przedsiębiorcy lub osobie zatrudnionej u przedsiębiorcy w ramach innego stosunku prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97 Kc, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. Natomiast art. 50 ust. 5 ww. ustawy stanowi, że w przypadku nieobecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej albo niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w ust. 3 (wskazania na piśmie osoby upoważnionej), czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika przedsiębiorcy lub osoby zatrudnionej u przedsiębiorcy w ramach innego stosunku prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

Zgodnie z art. 97 Kc osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa przeznaczonym do obsługi publiczności poczytuje się w razie wątpliwości za umocowaną do dokonywania czynności prawnych, które zazwyczaj bywają dokonywane z osobami korzystającymi z usług tego przedsiębiorstwa.

Przenosząc powyższe przepisy na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że kontrolę można było wszcząć i przeprowadzić podczas nieobecności prezesa spółki. Działania inspektorów Inspekcji Handlowej były więc w pełni legalne i zgodne z prawem. Kontrolę można było wszcząć w dniu 25 listopada 2021 r. w obecności kierownika sklepu, który wbrew twierdzeniom strony nie jest szeregowym pracownikiem. Należy przy tym zaznaczyć, że bez względu jednak na to, kto reprezentowałby kontrolowanego, stan faktyczny stwierdzony w czasie kontroli nie uległby zmianie.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie sygn. IV SA/Wa 2491/14 stanowi, że to na przedsiębiorcy ciąży obowiązek takiej organizacji zakładu pracy i takiego określenia zakresu obowiązków poszczególnych pracowników, aby mogli oni reprezentować pracodawcę w czasie tego rodzaju kontroli przeprowadzanych bez wcześniejszego zawiadomienia.

Dodatkowo w uzasadnieniu odwołania od decyzji Podkarpackiego WIIH strona wskazała, że w jej ocenie naruszenie ujawnione podczas kontroli nie było poważne, gdyż brak fizycznej informacji był krótkotrwały i niezawiniony, a żaden kontrahent z tego tytułu nie ucierpiał.

Zdaniem strony zapisy ustawy o zużytym sprzęcie dotyczą przede wszystkim sprzętu AGD i RTV, a w przypadku elektronarzędzi praktycznie nie funkcjonują.

W ocenie odwołującego się istnieją powody do odstąpienia od nałożenia kary poprzez zastosowanie art. 93 ust. 4 ustawy, albowiem spółka zachowała wszelkie możliwe zasady staranności, aby wywiązać się z nałożonych obowiązków, co nie nastąpiło niezależnie od niej. Nadto strona zauważa, że w zaskarżonej decyzji pominięto wyjaśnienia złożone przez kontrolowanego do protokołu kontroli.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że nie bez znaczenia w sprawie pozostaje fakt, że prezes ... wypowiedział się co do ustaleń kontroli, wnosząc uwagi do protokołu kontroli pismem z dnia 8 grudnia 2021 r. Do jego argumentów Podkarpacki WIIH odniósł się w piśmie z dnia 20 grudnia 2021 r.

Organ drugiej instancji zaznacza ponadto, że ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości miały miejsce w sklepie stacjonarnym w ... , co znalazło swoje odzwierciedlenie w decyzji z dnia 7 lutego 2022 r., a nie przy sprzedaży internetowej. Dlatego bez znaczenia pozostaje, jakie informacje zamieszczone zostały przez przedsiębiorcę ... na jej stronie internetowej. Zarówno art. 37 ust. 4 ustawy jak i art. 39 pkt 2 ustawy wyraźnie różnicują

obowiązki informacyjne dystrybutorów na dotyczące punktów sprzedaży stacjonarnych i sprzedaży za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Z powyższego wprost wynika, że te obowiązki nie są tożsame. W przypadku sklepu stacjonarnego dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia informacji w zakresie, art. 37 i art. 39 ustawy w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, a tego obowiązku nie wyczerpują informacje na stronie www, na które wskazał w odwołaniu i w piśmie z dnia 8 grudnia 2022 r. prezes

Tak więc obecność prezesa firmy nie wpłynęłaby na zmianę ustaleń kontroli, a tym samym na dalsze postępowanie w omawianej sprawie.

W piśmie z dnia 8 grudnia 2021 r. oraz w odwołaniu prezes spółki wskazał także, że tabliczki informacyjne były wcześniej umieszczone w kontrolowanej placówce handlowej, ale z uwagi na wiek i zużycie były właśnie wymieniane.

Prezes UOKiK zgadza się z organem pierwszej instancji, że powyższy argument nie dawał podstaw do odstąpienia od wszczęcia postępowania administracyjnego i wymierzenia stronie kary administracyjnej. Podstawą jej wymierzenia jest bowiem stan faktyczny ujawniony w pierwszym dniu kontroli, a ten był jednoznaczny. W kontrolowanej placówce brak było informacji, które na podstawie art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie winny się tam znajdować. Tym samym w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki do ukarania strony.

Trzeba także wskazać, iż bez względu czy kontrolowany sprzedawałby sprzęt AGD i RTV, czy inny sprzęt elektryczny i elektroniczny, który używany jest również w gospodarstwach domowych, dystrybutor zobowiązany jest uwidaczniać informacje z art. 37 i art. 39 ustawy.

Zgodnie bowiem z art. 4 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie pod pojęciem zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych rozumie się zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych oraz zużyty sprzęt pochodzący ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, który ze względu na charakter i ilość jest podobny do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych; za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych uznaje się odpady powstałe ze sprzętu, który z dużym prawdopodobieństwem będzie używany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe. Dlatego też twierdzenie strony, iż w przypadku elektronarzędzi ustawa praktycznie nie obowiązuje, uznać należy za bezpodstawne.

Odpowiedzialność wynikająca z art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą naruszenia prawa, w szczególności art. 37 i art. 39 ustawy. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2013 r., sygn. II

OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków.

Przepisy ustawy o zużytym sprzęcie nakazują wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków określonych w ww. przepisach, chociażby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Przepisy ustawy o zużytym sprzęcie przewidują możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w art. 93 ust 4 ww. ustawy, w sytuacji jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

W niniejszym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Wojewódzkiemu Inspektorowi na odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorca ... , w dniu 16 listopada 2021 r. tj. 13 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie i jednoznacznie zakresem przedmiotowym kontroli, jako kontrola przestrzegania przez przedsiębiorcę wymagań ustawy o zużytym sprzęcie w czasie trwania kontroli. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien zatem przewidywać konsekwencje zapowiedzianej kontroli, w tym miał możliwość podjęcia odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z tym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z dnia 2 grudnia 2021 r. DK.8361.99.2021.

Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Ponadto podkreślić należy, że jak już zauważył organ pierwszej instancji, strona informacje wymagane przepisami ustawy o zużytym sprzęcie umieściła w trakcie kontroli niezwłocznie, co świadczy że wykonanie tej czynności nie było związane z nadmiernymi trudnościami.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek

faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków informacyjnych nałożonych na nią w dwóch przepisach prawnych, tj. art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Podkarpacki WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, dokonał również właściwej analizy okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, wymierzając karę w dolnej granicy przedziału wskazanego w art. 92 pkt 5 i 6 ww. ustawy, tj. 5 000 zł.

Należy również uznać, że organ pierwszej instancji właściwie zastosował również zasadę określoną w art. 93 ust. 5 ww. ustawy, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w dolnej granicy możliwej do nałożenia kary określonej w art. 92 pkt 5 (od 5 000 zł – 500 000 zł) i pkt 6 (od 5 000 zł – 300 000 zł) tej ustawy. Kara pieniężna ustalona przez Podkarpackiego WIIH na poziomie 5 000 zł, zdaniem organu drugiej instancji została ustalona na poziomie najniższym z możliwych, biorąc pod uwagę, ustalony przez ustawodawcę szeroki przedział wysokości

kary oraz, że przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z dwóch przepisów ustawy o użytych sprzęcie, tj. art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt. 2 ww. ustawy.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o użytych sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/